

Strøm: Det foreliggende Lovforslag om Lukketid for Butikker og Lagre m. v. tilsigter at afløse de ekstraordinære Lukketidsbestemmelser, som er fastsat i nogle af Handelsministeriet udstedte Bekendtgørelser. Jeg forstaaer det saaledes, at der har været ført Forhandlinger med de interesserede Organisationer, og at der blandt disse var Enighed om det ønskelige i at komme bort fra de med Hjemmel i Vareforsyningsloven udstedte ekstraordinære Lukketidsbestemmelser, men at der ogsaa har været Enighed om, at man næppe kan vende tilbage til de i Lukkeloven af 1932 fastsatte Lukketidsbestemmelser, ikke mindst fordi dette vilde medføre meget uensartede Lukketider under Hensyn til de for Tiden herskende Forhold — jeg tænker her paa eventuel Varemangel o. lign.

I det Udvalg, som Handelsministeren har nedsat den 16. April i Aar, bestaaende af Repræsentanter for de forskellige interesserede Grupper, var man enig i disse Synspunkter, og Udvalget har ogsaa drøftet Spørgsmaalet, om man burde søge det af Lukkelovskommissionen af 1938 udarbejdede Forslag til Lukkelov gennemført. Udvalget har ikke ment at kunne anbefale dette, idet ogsaa dette Forslag af Hensyn til Udviklingen maatte underkastes en gennemgribende Revision. Udvalget har derefter drøftet de øjeblikkelige Foranstaltninger, der kunde gennemføres for at skabe lidt mere ensartede Lukketidsbestemmelser i Stedet for den for Tiden herskende højst uensartede Lukketid; man kan vel sige, at der faktisk er Kaos paa dette Omraade.

Det er klart, at naar der er Tale om Lukketid, kan Ønskerne være højst forskellige. Særlig i den senere Tid har der været store Vanskeligheder for den Gruppe af Medborgere, hvis Arbejdstid slutter ved Lukketid. Jeg tænker her ikke mindst paa de Kvinder, der har Beskæftigelse uden for Hjemmet; for dem har det næsten været ugørligt at deltage i det Kapløb, der har været om at faa Varer, da de paa Grund af deres Arbejde er forhindret i at stille sig i Kø ved de Butikker, der har nogle af de eftertragtede Varer til Salg. Paa den anden Side er der Handelens og Haandværkets Udøvere og Butikspersonalet at tage Hensyn til. Det er forstaaeligt, at ogsaa denne Gruppe af Medborgere ønsker noget mere Frihed, medens Solen endnu staar paa Himlen. Jeg forstaaer, at man i det Udvalg, der har været nedsat, har forsøgt at dele Sol og Vind saa nogenlunde lige, saaledes at det Forslag til en midlertidig Lov, der er fremsat, er tiltraadt af alle interesserede Parter i

Udvalget paa nær Landbrugets Repræsentant, idet man hver for sig har frafaldet de Særønsker, man har haft angaaende Lukketiden. Landbruksraadets Repræsentant har ment, at Lukketiden om Lørdagen først burde være Kl. 17 eller Kl. 16.

Saadan som det nu er foreslaaet i Lovforslagets § 1, at Lukketiden for de 4 første Dage om Ugen sættes til Kl. 17,30, om Førdagen til Kl. 20 og om Lørdagen til Kl. 14, med den Forudsætning, at de foreslaaede Lukketider bliver de virkeligt gældende, vil jeg dog mene, at der er noget større Mulighed for at tilfredsstille alle de interesserede Parter, end Tilfældet er for Tiden, hvor der hersker de mest forskellige Lukketider. Men jeg maa mene det ønskeligt, at vi i et Udvalg faar Lejlighed til at drøfte, om der nu ogsaa er tilstrækkelig Tid om Lørdagen for Forbrugerne til at gøre de nødvendige Indkøb. Rent umiddelbart er der jo store Vanskeligheder at overvinde for det forbrugende Publikum, for de selverhvervende Kvinder o. s. v., ligesom jeg ogsaa synes, det er vanskeligt for Barberer og Frisører at tilfredsstille Kunderne, naar de skal lukke om Lørdagen Kl. 14. Men som sagt, vi er villige til at drøfte Spørgsmaalet i et Udvalg, idet det er klart, at vi gerne vil se paa alle de forskellige Parters Interesser.

Einar Simonsen: Lovforslaget tilsigter jo at gøre Ende paa det Virvar, der i de sidste Aar har hersket paa de Omraader. Forslaget omhandler. Jeg synes, alle Forhold taget i Betragtning, at de Lukketider, der er fastsat i Lovforslaget saavel for den almindelige Butikslukning som for de øvrige Kategorier, der er nævnt i §§ 2 og 3, henholdsvis Bager- og Konfektoreforretninger og Barber- og Frisørstuer, under de nuværende Forhold er baade fornuftige og forsvarlige, og de betyder i hvert Fald et meget stort Fremskridt fra den nærmest kaotiske Tilstand, der for Tiden hersker paa dette Omraade, en Tilstand, der jo har sin væsentligste Baggrund i den Vareknaphed, der for de fleste Varers Vedkommende har været under det meste af Besættelsestiden og desværre stadig væk er.

Det er jo klart, som det allerede er nævnt her, at et Spørgsmaal som dette i allerhøjeste Grad paakalder de mest modstridende Interesser, nemlig det store forbrugende Publikums kontra Interesserne hos det mindre Udsnit af Befolkningen, der er beskæftiget ved selve Fordelingen og Distribueringen af Varerne, og jeg synes, der er Grund til at udtale en Anerkendelse af den nedsatte Kommissions Arbejdsresultat.